

На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ О ЗАШТИТИ СРПСКЕ И ЦРНОГОРСКЕ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ У РЕПУБЛИЦИ МАКЕДОНИЈИ И МАКЕДОНСКЕ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ У СРБИЈИ И ЦРНОЈ ГОРИ

Проглашава се Закон о ратификацији Споразума између Србије и Црне Горе и Републике Македоније о заштити српске и црногорске националне мањине у Републици Македонији и македонске националне мањине у Србији и Црној Гори, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 29. јуна 2005. године.

П бр. 179
29. јуна 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с. р.

З А К О Н

О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ О ЗАШТИТИ СРПСКЕ И ЦРНОГОРСКЕ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ У РЕПУБЛИЦИ МАКЕДОНИЈИ И МАКЕДОНСКЕ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ У СРБИЈИ И ЦРНОЈ ГОРИ

Ч л а н 1.

Ратификује се Споразум између Србије и Црне Горе и Републике Македоније о заштити српске и црногорске националне мањине у Републици Македонији и

македонске националне мањине у Србији и Црној Гори, који је потписан у Скопљу, 6. јула 2004. године, у оригиналу на српском и македонском језику.

Ч л а н 2.

Текст Споразума, у оригиналу на српском језику, гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ О ЗАШТИТИ СРПСКЕ И ЦРНОГОРСКЕ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ У РЕПУБЛИЦИ МАКЕДОНИЈИ И МАКЕДОНСКЕ НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ У СРБИЈИ И ЦРНОЈ ГОРИ

Србија и Црна Гора и Република Македонија (у даљем тексту: Уговорне стране);

Полазећи од чињенице постојања српске и црногорске националне мањине у Републици Македонији и македонске националне мањине у Србији и Црној Гори (у даљем тексту: националне мањине);

Наглашавајући свој заједнички циљ стварања демократског друштва које ће грађанима осигурати пуно остваривање људских права и основних слобода, као и слободно изражавање њихових легитимних интереса и тежњи;

Решене да осигурају највиши ниво правне заштите националних мањина и развој њиховог националног, културног, језичког и верског идентитета;

Свесне да су идентитет националних мањина и остваривање људских права и слобода њихових припадника вредности које треба чувати и развијати;

Констатујући да сарадња у вези са заштитом националних мањина доприноси унапређењу добросуседских односа, узајамном разумевању, пријатељству и сарадњи међу државама и јачању безбедности у региону;

Имајући у виду опредељење Уговорних страна за укључење у евроатлантске интеграције;

Уважавајући принципе и норме међународне заштите националних мањина садржане у следећим документима:

- Повељи Уједињених нација, Општој декларацији о правима човека, Међународној конвенцији о укидању свих облика расне дискриминације, Међународном пакту о грађанским и политичким правима, Међународном пакту о економским, социјалним и културним правима, Конвенцији УНЕСЦО о борби против дискриминације у области просвете, Декларацији УН о укидању свих облика нетолеранције и дискриминације темељених на вероисповести или веровању, Декларације УН о правима особа које припадају националним или етничким, верским и језичким мањинама;

- Завршном документу КЕБС о људској димензији из Копенхагена 1990. године, Париској повељи за нову Европу 1990, Хелсиншком документу КЕБС из 1992. године, Повељи о безбедности Европе из Истанбула 1999. године;
- Конвенцији о заштити људских права и основних слобода, Европској повељи о регионалним или мањинским језицима, Оквирној конвенцији за заштиту националних мањина;
- Чланом 4. Споразума о регулисању односа и унапређењу сарадње СРЈ и Републике Македоније, 1996. године,

Договориле су се:

Члан 1.

Припадништво националним мањинама засновано је на слободном личном избору. Због овога избора као ни због остваривања права која су повезана са тим избором припадници мањина неће имати никакве негативне последице.

Припадници националних мањина уживаће равноправан третман пред законом и једнаку правну заштиту.

Уговорне стране обавезују се да унапређују услове потребне за одржавање и развијање идентитета и права националних мањина у целини.

Члан 2.

Припадници националних мањина имају право на изражавање, очување и развијање етничког, културног, језичког и верског идентитета.

Уговорне стране ће се уздржавати од политике и мера које за циљ имају асимилацију припадника мањина и штитиће их од праксе која за циљ има асимилацију.

Члан 3.

Уговорне стране признају припадницима националних мањина право да усмено и писмено користе матерњи језик у приватном и јавном животу, као и право да им се лична имена уписују у јавним исправама и званичним документима и на матерњем језику и писму.

У оквиру националног законодавства, Уговорне стране ће припадницима националних мањина омогућити коришћење матерњег језика у локалној администрацији, пред административним и судским органима, као и истицање топографских натписа, назива места, улица и јавних установа на језицима мањина.

Члан 4.

Одговарајућим законодавним мерама, Уговорне стране ће омогућити припадницима националних мањина да уче свој матерњи језик или да се школују на свом матерњем језику.

Уговорне стране ће подстицати просветну сарадњу и размену у вези са образовањем националних мањина - посебно путем размене стручњака, школских програма, уџбеника и другог наставног материјала, додељивањем стипендија и учешћа наставника и учитеља на семинарима посвећеним стручном усавршавању, као и сарадњу школа и узајамне посете ученика и учитеља.

Уговорне стране подстицаће образовање свих припадника друштва о историји и култури националних мањина.

Члан 5.

Припадници националних мањина имају право да, појединачно или у заједници са осталим члановима своје групе, изражавају и развијају свој етнички, културни, језички и верски идентитет, а Уговорне стране ће стварати услове и доносити мере потребне у ту сврху.

У том смислу Уговорне стране ће:

- подржавати и помагати слободно организовање и удруживање припадника мањина у сврху очувања националног и културног идентитета, установљавање и функционисање организација, удружења и институција које представљају интересе националних мањина и обезбеђују њихово учешће у јавним пословима, нарочито оним који се њих тичу, у области културе, образовања и информисања;
- подстицати одржавање слободних и директних контаката између припадника и организација националних мањина са матичном земљом, као и сарадњу са сународницима у другим земљама и са међународним и невладиним организацијама;
- помагати одржавање културних манифестација националних мањина које доприносе унапређењу идентитета и културе националних мањина;
- омогућити издавачку делатност националних мањина као и слање књига, часописа, носитеља слике и звука мањинским организацијама у некомерцијалне сврхе и као таквих ослобођених царина и доприноса.

Члан 6.

Уговорне стране ће обезбедити услове за очување културне баштине националних мањина. Уговорне стране ће очување културне баштине националних мањина регулисати посебним споразумом.

Уговорне стране ће подстицати и подржавати научна истраживања и студије о историји, култури и савременом положају националних мањина. У таквим истраживањима подстицаће учешће припадника националних мањина. Ради прикупљања научне грађе и материјала који се односи на историју, културу и

положај националних мањина, уговорне стране ће, у складу са унутрашњим законодавством, омогућити увид у архивску грађу.

Члан 7.

Уговорне стране признају право мањина на обавештавање путем штампе, радија и телевизије на језику и писму мањине и помагаће информативну делатност мањина.

У складу са унутрашњим законодавством, Уговорне стране ће омогућити редовно емитовање програма радија и телевизије на језику мањина у зони покривања и трајању који ће бити споразумно утврђени, као и преузимање и дистрибуцију радио и телевизијског програма матичне земље.

Члан 8.

Уговорне стране ће омогућити делотворно учешће мањина у доношењу одлука које се односе на права и положај мањина на локалном, регионалном и државном нивоу и њихову одговарајућу заступљеност у представничким телима на свим нивоима.

Уговорне стране ће приликом мењања административних и изборних јединица: на нивоу државе и локалне самоуправе консултовати организације националних мањина.

Члан 9.

Уговорне стране ће обезбедити услове за равноправно учешће припадника националних мањина у социјалном и економском животу. У том смислу ће доносити одговарајуће мере за подстицање економског развоја у подручјима настањеним националним мањинама. Уговорне стране ће се уздржавати од мера које мењају етнички састав становништва у областима које настајују националне мањине, а за циљ имају ограничавање права и слобода припадника националних мањина.

Члан 10.

У интересу националних мањина, Уговорне стране подстицаће све облике прекограничне сарадње и у њих ће укључити припаднике националних мањина.

Члан 11.

Уговорне стране ће обавезе из овог споразума узети у обзир приликом закључења других узајамних споразума и програма сарадње који се односе на права и положај националних мањина.

Члан 12.

За остваривање обавеза преузетих овим споразумом Уговорне стране ће осигурати одговарајућу, укључујући и финансијску подршку.

Члан 13.

Ниједна одредба Споразума не сме се тумачити или извршавати у смислу умањивања права и слобода која су припадницима националних мањина гарантована у тренутку потписивања овог споразума.

Члан 14.

Уговорне стране установљавају посебну међувладину Мешовиту комисију која прати спровођење овог споразума. Уговорне стране у комисији делегирају исти број представника, а обавезно представнике мањина.

Мешовита комисија се састаје по потреби, односно годишње најмање једном, наизменично у Србији и Црној Гори, односно у Републици Македонији.

Задаци међувладине Мешовите комисије:

- разматра актуелна питања у вези са националним мањинама,
- разматра остваривање обавеза из овог споразума,
- подноси владама препоруке везане за остваривање Споразума и евентуалних измена Споразума.

Закључци Мешовите комисије доносе се на основу сагласности делегација Уговорних страна.

Члан 15.

Овај споразум подлеже ратификацији у складу са националним законодавством уговорних страна.

Овај споразум ступа на снагу даном пријема последње од нота којима се Уговорне стране дипломатским путем обавештавају да су испуњени услови које национално законодавство захтева за његово ступање на снагу.

Члан 16.

Овај споразум важи пет година од ступања на снагу. Уколико ниједна од Уговорних страна не откаже Споразум, у писменом облику, најмање шест месеци пре његовог истека, Споразум се аутоматски продужује на још пет година.

Споразум је сачињен 6. јула 2004. године у Скопљу у два оригинална примерка, на српском и македонском језику, који су подједнако веродостојни.

За Србију и Црну Гору
Расим Љајић, с. р.

За Републику Македонију
Илинка Митрева, с. р.

Ч л а н 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СЦГ - Међународни уговори".